

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/32/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7216226681
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Feťková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7216226681.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Feťkovej a členov senátu JUDr. Ladislava Duditša a Mgr. Angeliky Sopoligovej v spore žalobcu: P. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. M., U. X, zast. otcom L. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom v M., U.Ň. XXX/X, proti žalovanej: Poštová banka, a.s., so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábrežie 4, IČO: 31 340 890, o určenie neplatnosti Zmluvy o úvere č. 1444299628 zo dňa 21.11.2014, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice II č.k. 12Csp/67/2016 - 48 zo dňa 27. septembra 2017 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

N e p r i z n á v a žalovanému proti žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice II (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom označeným v záhlaví rozhodol v tomto znení:

Žalobu zamietá.

Žalovaný nemá právo na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa pôvodnou žalobou doručanou prvoinštančnému súdu dňa 11.11.2016 domáhal, aby súd zaviazal žalobcu k povinnosti vrátiť žalovanému finančnú čiastku vo výške 3.659,34 eura, z titulu uzatvorenia Zmluvy o úvere č. 1444299628 zo dňa 21.11.2014.

3. Po pripustení zmeny žaloby uznesením č.k. 12Csp/67/2016 zo dňa 13.02.2017 predmetom konania bolo určenie neplatnosti Zmluvy o úvere č. 1444299628 zo dňa 21.11.2014.

4. Prvoinštančný súd po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci podľa § 52 ods. 1, 2, 3, a 4 § 53 ods. 1 až 3, 4, 5 a 6 § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), d), § 9 ods. 1, 2 a § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. a vykonanom dokazovaní mal preukázané, že žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 21.11.2014 č. 1444299628 podľa ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 5.040,- eur pri mesačnej splátke 92,10 eur v počte mesačných splátok 120, ročnej úrokovej sadzbe 14,90 %, RPMN 15,96 %, priemernej RPMN 17,33 %, s termínom konečnej splatnosti ku dňu 25.11.2024. Žalobca dňa 07.09.2016 odstúpil od Zmluvy o úvere č. 1444299628 zo dňa 21.11.2014 z dôvodu, že mala byť uzavretá v rozpore s ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch a v rozpore s dobrými mravmi podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Žalobca predovšetkým namietal neprímeranosť dohodnutých úrokov v zmluve o úvere.

5. Prvoinštančný súd vychádzajúc z príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z. dospel k záveru, že záväzkový vzťah vzniklý medzi žalobcom a žalovanou je vzťahom občianskoprávnym a na predmetnú zmluvu sa hľadí ako na typovú spotrebiteľskú zmluvu. Preto ex offo zisťoval, či zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a zároveň skúmal aj žalobcom namietanú neprimeranosť dohodnutých úrokov v zmluve o úvere. Po jej preskúmaní dospel k záveru, že predmetná zmluva neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky v zmysle ust. § 53 Občianskeho zákonníka, ktoré by spôsobili neplatnosť takto uzatvorenej zmluvy, alebo jej príslušnej časti. Pokiaľ ide o žalobcom namietanú neprijateľnú výšku dohodnutých úrokov, okresný súd konštatoval, že dohodnutá výška úrokov z úveru 14,90 % ročne neprevyšuje neprimerane úrokovú mieru obvyklú z praxe peňažných ústavov v čase uzavretia zmluvy, preto uzavrel, že táto dohoda neodporuje zákonu a nie je v rozpore s dobrými mravmi. Zároveň konštatoval, že nie je daný naliehavý právny záujem na tejto určovacej žalobe a na záver poznamenal, že po preskúmaní predmetnej zmluvy by bolo možné konštatovať bezúročnosť a bezpoplatkovosť takto poskytnutého úveru vzhľadom na absenciu niektorých náležitostí podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktoré však nespôsobujú neplatnosť zmluvy o úvere, avšak to nebolo predmetom prejednávaneho sporu. Vzhľadom na vyššie uvedené uzavrel, že podaná žaloba je nedôvodná, preto žalobu zamietol.

6. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. Žalovaný bol v konaní úspešný, avšak preukázateľné trovy konania mu nevznikli, preto súd mu ich náhradu nepriznal.

7. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Navrhol zrušiť rozsudok z dôvodu, že okresný súd nesprávne vec posúdil a nesprávne vyhodnotil vykonané dokazovanie, neskúmal skutočné podmienky spísané v úverovej zmluve a to značný nepomer účastníkov úverového vzťahu. Poskytovateľ úveru - žalovaný si účelovo vypracoval úverovú zmluvu č. 1444299628 zo dňa 21.11.2014 tak, aby mal jednoznačnú výhodu pred dlžníkom spotrebiteľom a tak hrubo porušil ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Keďže podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné a žalovaný nedodrжал postup daný Európskou úniou, podľa žalobcu rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 OZ je jednoznačný a úžera je daná. Žalovaný neuviedol všetky skutočnosti v zmluve o úvere, teda o skutočnom úročení úveru s poplatkami, ktoré sú za dva roky splácania úveru 71 %. Ak by bol okresný súd vykonal riadne dokazovanie, bol by vyhodnotil, že práva spotrebiteľa boli porušené. Pokiaľ žalovaný doručil dňa 07.12.2016 predžalobnú výzvu zo dňa 02.12.2016, postupoval v intenciách nekalých obchodných praktík, konkrétne vo výzve o zaplatenie 5.213,99 eur je uplatnený aj zmluvný úrok 14,90 % a úrok z omeškania 5,25 % + poplatky, spolu 21,21 %. Žalovaný vyzval žalobcu k zaplateniu úrokov a poplatkov, ktoré sa podľa pravidiel Európskej únie započítavajú ako úroky. Zároveň poukázal žalobca na neprimerané poplatky za upomienky vo výške 9,96 eur a 24,90 eur, čo je 11 % alebo viac ako 20 % mesačne. Okresný súd bol povinný spočítať všetky úroky a poplatky a tak vydať správne rozhodnutie. Z judikatúry európskej únie vyplýva, že úverové zmluvy, ktoré majú neprijateľné zmluvné podmienky úrok nad 12 % (spolu s poplatkami), sú neplatné.

8. Žalovaný sa k podanému odvolaniu žalobcu nevyjadril.

9. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP, z hľadiska podľa obsahu uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

10. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 17. januára 2019 o 09.00 hodine v pojednávacej miestnosti č.dv. 230/II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 09.01.2019 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 a § 378 ods. 1 CSP.

11. Z obsahu odvolania žalobcu možno vyvodit' odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, teda že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolací súd dospel k záveru, že namietané odvolacie dôvody nie sú naplnené.

12. V čase podania žaloby i rozhodovania súdu prvej inštancie (27. septembra 2017) nebola prípustná ani žaloba o určenie neplatnosti zmluvy o úvere. Určenia právnej skutočnosti akou sú aj neplatnosť právneho úkonu sa možno domáhať iba vtedy, ak to vyplýva z osobitného predpisu (§ 137 písm. b) CSP).

13. S účinnosťou od 01.01.2018 bol novelizovaný zákon o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. a to zákonom č. 279/2017 Z.z. V zmysle § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom od 01.01.2018 spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou. S účinnosťou od 01.01.2018, teda aj v čase rozhodovania odvolacieho súdu je daná možnosť podať žalobu o neplatnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lebo to vyplýva z osobitného predpisu, ktorým je zákon č. 129/2010 Z.z., preto je potrebné žalobu o určenie neplatnosti zmluvy o úvere považovať za prípustnú v zmysle ust. § 137 písm. d) CSP.

14. Odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, na ktorý aplikoval správny právny predpis. Po preskúmaní spotrebiteľskej zmluvy správne uzavrel, že spotrebiteľská zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Rovnako nezistil neprijateľnú výšku dohodnutých zmluvných úrokov.

15. V súlade s ust. § 53 ods. 6 OZ v znení účinnom v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritéria k jej stanoveniu a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis. Vykonávacím predpisom, vydanie ktorého predpokladá ust. § 53 ods. 6 OZ je nariadenie č. 87/1995 Z.z., ktoré bolo novelizované nariadením č. 141/2014 Z.z. Ustanovenia § 1a uvedeného nariadenia upravujú najvyššiu prípustnú výšku odplaty, ktorá sa posudzuje podľa pravidiel platných ku dňu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, a ktorá nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov, ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novo poskytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa § 21 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov naposledy v čase predchádzajúcim uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

16. Z údajov o novo poskytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrťrok 2014 (stavu ku dňu 30. septembra 2014, t.j. predchádzajúcemu uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy zo dňa 21.11.2014) vyplýva, že u ostatných spotrebiteľských úveroch neuvedených v rade č. 1 až 6 (t.j. 1/ kreditných kariet, 2/ kreditných kariet - RPMN, 3/ spotrebiteľských úverov so zabezpečením, alebo leasingu vo výške do 1.500,- eur vrátane, 4/ spotrebiteľských úverov so zabezpečením alebo leasingu vo výške od 1.500,- eur do 6.500,- eur vrátane, 5/ spotrebiteľských úverov so zabezpečením alebo leasingu vo výške viac ako 6.500,- eur a 6/ ostatných spotrebiteľských úverov neuvedených v rade 1 až 5 vo výške od 1.500,- eur do 6.500,- eur vrátane, pri zmluvnej splatnosti do 10 rokov priemerná RPMN činí 17,33 %. V zmluve o úvere žalovaný správne uviedol priemernú RPMN 17,33 %. RPMN banky žalobcu neprevýšila túto sumu, bola nižšia 15,96 % a úroková sadzba 14,90 %.

17. Preto správne prvoinštančný súd uzavrel, že nemohol vyhlásiť túto zmluvu za neplatnú v zmysle cit. ust. § 39 OZ, ani § 3 OZ.

18. Pokiaľ prvoinštančný súd poznamenal, že po preskúmaní predmetnej zmluvy by bolo možné konštatovať bezúročnosť a bezpoplatkovosť takto poskytnutého úveru vzhľadom na absenciu niektorých náležitostí podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zrejme okresný súd mal za to, že uvedená zmluva neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) OZ, t.j. výšku, počet a termíny splátok istiny úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa splátky budú priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom, kedy v zmluve je uvedený len údaj o výške mesačnej splátky 92,10 eura, ktorá pozostáva z výšky mesačnej anuitnej splátky (úroky + istina úveru 82,- eur a náklady spojené s poistením schopnosti splácať úver 10,10 eura).

19. Pokiaľ ide o eurokonformný výklad ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona 129/2010 Z.z., v zmysle ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie,

v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, riešením tejto otázky sa zaoberal Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.2.2018 (a následne aj 3Cdo/56/2018 zo dňa 17.4.2018).

20. Z vyššie citovaného rozhodnutia vyplýva, že zákon 129/2010 Z.z. je úplnou transpozíciou Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS do slovenského právneho poriadku. Smernica ako špecifický prameň práva Európskej únie vyžaduje od členských štátov, aby dosiahli smer sledovaný smernicou prijatím transpozičných opatrení vo svojom právnom poriadku. Členský štát musí transpozíciu smernice uskutočniť spôsobom plne zodpovedajúcim potrebám jasnosti a určitosti. Na tento účel musia byť ustanovenia smernice vykonané tak, aby bola ich záväznosť nespochybniteľná a aby sa zachovala ich konkrétnosť, presnosť a jasnosť. Nakoľko v sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok smernice v zásade vylúčený, vnútroštátne súdy musia skúmať, či môžu normu práva Európskej únie transponovanú určitým zákonom vykladať eurokonformne. Tento nepriamy účinok smernice nie je absolútny - eurokonformný výklad zákona nemôže nahradiť výslovné znenie zákona; v opačnom prípade by išlo o výklad contra legem. To však nič nemení na tom, že zásada konformného výkladu vyžaduje, aby sa súdy pri interpretácii vnútroštátneho práva usilovali dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným smernicou a zaručuje jej úplnú účinnosť (odkaz na rozsudok Európskeho súdneho dvora C-212/07, bod 110).

21. Z vyššie citovaného rozhodnutia ďalej vyplýva, že rozsudok konštatoval, že smernica bráni členským štátom, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 smernice. Vychádzajúc zo záveru, že zákonom 129/2010 Z.z. bola transponovaná smernica 2008/48/ES v celom rozsahu, zámerom zákonodarcu teda bezpochyby nebolo, aby ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z.z. bolo v rozpore s článkom 10 ods. 2 smernice. To je skutočnosť, na ktorú musí vziať zreteľ vnútroštátny súd pri aplikácii ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z.z. Eurokonformným výkladom ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z.z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky. Pokiaľ ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“ alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu potrebné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Z dôvodovej správy k zákonu 129/2010 Z.z. v žiadnom prípade nevyplýva, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby ust. § 9 ods. 2 písm. k/ tohto zákona sprísnilo požiadavku zakotvenú v smernici, teda to, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a aj iné poplatky. Podľa presvedčenia najvyššieho súdu zohľadňujúceho aj účel zákona, ktorý je vyjadrený v dôvodovej správe, teda ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z.z. neupravuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje článok 10 ods. 2 písm. h/ smernice (viď bližšie citované rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.2.2018).

22. Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b/ zákona 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/.

23. Aplikujúc závery vyššie uvedeného rozhodnutia Najvyššieho súdu v prejednávanej veci a vychádzajúc z uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 21.11.2014, v ktorom bola dohodnutá výška splátok sumou 82,- eur (výška mesačnej anuitnej splátky, úroky + istina úveru a 10,10 eura náklady spojené s poistením schopnosti splácať úveru, spolu 92,10 eur a počet splátok 120 a určený aj termín splatnosti jednotlivých splátok dátum prvej splátky do 25.12.2014 a dátum konečnej splatnosti úveru 25.11.2024, má zmluva náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy a z tohto dôvodu nemôže ísť o úver bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z.

24. Právne posúdenie, prečo nemožno považovať predmetný úver za bezúročný a bezpoplatkový, odôvodňuje odvolací súd tým, že prvoinštančný súd v bode 29. napadnutého rozsudku dospel k záveru, že by bolo možné v tomto prípade konštatovať bezúročnosť a bezpoplatkovosť takto poskytnutého úveru, čo však nebolo predmetom prejednávaneho sporu. Táto prekonaná konštatácia prvoinštančného súdu

judikatúrou Najvyššieho súdu SR by mohla mať za následok podanie žaloby žalobcom o určenie, že Zmluva o úvere č. 1444299628 zo dňa 21.11.2014 je bezúročná a bez poplatkov. Odvolací súd okrem následne doplnenej argumentácie odôvodnenia súdu prvej inštancie, rozsudok, ktorým okresný súd žalobu o neplatnosť zmluvy o úvere zamietol ako vecne správny v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil, a to ako vo výroku vo veci samej, tak i vo výroku o trovách konania.

25. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, avšak žiadne preukázateľné trovy odvolacieho konania mu nevznikli, preto odvolací súd nepriznal žalovanému proti žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania.

26. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).